

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

In Capitală : 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
 In Districe : 1 an 36 lei, 6 luni 18 lei, 3 luni 10 lei.
 In Streinătate : 1 an 48 lei, 6 luni 24 lei, 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Bilete pentru loteria națională, organizată în folosul incendiilor din țară, se găsesc de vînzare și la redacțiunea „României Libere”. — *Un leu numărul*.

Sună 209 câștiguri și anume :

1 câștig de	40,000 lei.
1 " "	10,000 "
2 " "	5,000 "
5 " "	1,000 "
200 " "	100 "

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine

Petersburg, 19 Aprile

Nu se confirmă vorurile răspândite despre dimisiorarea contelui Ignatieff.

Trubnicoff, autorul brosurii „Nemîi și Jidovii în Rusia” a fost scos din ministerul de Internă, din cauză că brosura predica uciderea tuturor Germanilor și Ovrelor din imperiul rusesc.

Incoronarea până acum nu s'a amânat.

Reichsrathul discută o nouă lege în privința Ovrelor.

Din Stockholm se desminte în mod oficial stirea răspândită de ziarele conservatoare, că între Germania și Suedia s-ar fi încheiat o alianță ofensivă și defensivă în contra Rusiei.

Petersburg, 18 Aprile.

In locuința de vară a membrilor familiei imperiale, la Štrelna, s'a găsit o mină de dinamită. S'a facut numeroase arestări. Imperatul e foarte deprimat. Frica de necunoscut turbură spiritele celor din Gatsina.

Petersburg, 18 Aprile

„Golos” afilă din Cherson că în localitățile Beresnogovatoici și Wisiunski s'a întampnat la 10 și 11 l. c. mai multe scânde în contra Jidovilor. Jafuri nu s'a întampnat ci numai spargeri de terestre. Din Beresnogovatoici sosesc știri foarte nelinișitoare, din care cauză s'a și trimis trupe pentru restabilirea ordinii. Un ovreu a murit în urma bătailor ce le-a suferit. În Novajapraga s'a întampnat asemenea tumulte. Poporul răsculat a dărâmătoare cărăcumile jidovestii precum și casele lor. Din Elisabethgrad s'a trimis trupe.

Constantinopol, 17 Aprile.

Ambasadorul rus d. de Nowikow a fost chemat la palat împreună cu Thoerner și a luat prințul împreună cu Sultanul. La 22 l. c. ambasadorul va părăsi Constantinopolul *pentru tot-d'a-una*. Secretarul de ambasadă Onou va conduce afacerile ambasadei ca ministru plenipotentiar. Sultanul și Poarta voiesc să deslege chestiunea desdaunării de răboiu; se crede deci că Nowikoff va pleca mulțumit.

Berlin, 18 Aprile.

Eri s'a arătat la gară trei Englezi în momentul când voiau să plece la Petersburg. Se presupune că el ar fi autorul furtului comis a. tr. în biroul de postă. Diamantele furate atunci din Londra valoare sumă de 2 milioane de franci.

Paris, 18 Aprile.

Guvernul de aici nu e informat nici în mod oficial nici semi-oficial despre venirea lui Ignatieff la Paris ca ambasador al Rusiei.

Petersburg, 17 Arile.

Se înmulțesc indicile căderii lui Ignatieff. Chiar Katkov, în ziarul său, „și exprimă mulțumirea pentru numirea lui Giers și se tucură că mai există ceva în societatea rusă ca să inspire incredere streinătății. Va fi de datoria nouilui ministru d'a nu ascunde adeverul în fața imperatului ei d'a prezenta lucrurile în adeverata lor lumină.

„Journal Des Débats” afișase în unul din numerii săi trecuți, că panslavismul e o boala a Rusiei și că trebuie să combată; Katkov răspunde acum acestui ziar zicând că Rusia are nevoie d'o adeverată politica națională, ce în timpul de față nu găsim nici chiar în ministerul de interne; în politica rusească nici vorbă nu poate fi despre panslavism s'a dualism.

Berlin, 18 Aprile.

Prințesa Dolgoruky a sosit aici și va porni pe calea Italia.

„Vossische Zeitung” afilă că pagubele cauzate Jidovilor prin escasele întâmpinate în Balta se urcă la suma de 2 milioane.

Petersburg, 18 Aprile.

Imperatul a primit propunerea nobilimii, că să-i servească de gădă pentru siguranța vieții lui.

În timpul incoronării, cu susținerea ordinii și siguranții publice e insărcinat generalul Trepow. Aceasta la început nu prea vrea să primiască

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România: La administrație, Tipografia St. Mihăescu, Strada Covaci, No. 14 și la corespondență ziarului din județe.

In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.

In Viena: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

In Londra: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

In Berlin, Frankfurt, Zurich, New-York: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

ANUNȚURILE:

Linia de 25 milimetri pe pagina IV-a 35 bani
Reclame pe pagina III-a 2 Lei

Epistole nefrancate se refuză 5 "

Articoli nepublicați nu se inapoiază.

Pentru rubrica : Înscrieri și reclame, redactiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU

onorificul post ce i se oferia, dar fu silit să tacă în urma unui ordin direct al Tarului.

Petersburg, 18 Aprile.

Generalul Feodorow, fost comandant al palatului de iarnă, e insărcinat tot cu aceeași atribuție în cercul Moscovei și al Petersburgului, pe care le avea reședința Strelnicoff în Chișinău. Generalul a început deja să viziteze punctele suspecte din județele sale.

Petersburg, 18 Aprile.

Se aude că toate preparativele pentru incordonare au inceput. Curtea se va muta la Peterhoff cel mult până 15 Mai, adică înainte de ce va naște împăratul, care actualmente se află în a VIII lună de graviditate.

S'a dat ordin sever ca toți acelii funcționari orevi angajați în serviciul căilor ferate de miazăzi și cari n'așteptă drept special d'ă locu în Chișinău, să dimisioneze.

Londra, 81 Aprile.

Arestarea socialistului Cafiero a avut ca consecință descooperarea unei conjurații foarte întinse cu cartierul principal în Londra.

S'a publicat un buletin statistic asupra crimerelor agrare comise în Irlanda, din care reiese că în Irlanda s'a comis 479 crime agrare, în Februarie 407, pe când în luna trecută 531.

Berlin, 18 Aprile.

Sultanul a cerut de la guvernul german ca să se trimește un număr oare-care de ofițeri din stat-majorul german ca instrutori pentru armata sa. Cererea Sultanului a fost înșă refuzată; cu toate acestea se permite ofițerilor superiořilor cari se află în neactivitate să plece în Turcia.

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere.”

20 Aprile — 3 ore seara

Londra, 20 Aprile. Se telegraftă din Petersburg către „Daily News” că Tarul a găsit pe biroul său o scriere din partea nihilistilor prin care l-amintea cu moarte înaintea încoronării sale, dacă nu va acorda reforme poporului ius.

(Havas).

A se vedea ultime stiri pe pag. III.

BUCURESCI 9 APRILE

Vorbind de bugete, am notat că din suma de 76 milioane ce rămân disponibile trebuințelor terii, armata absoarbe mai mult de-a treia parte din totalul acestuia venit.

Făcând această observație, nici prin minte nu ne-a trecut să criticăm cum va disproporționa de împărțire a sumei de care dispune statul.

Că serviciile nu vor fi intocmai cumpărate cu nevoile lor de reorganizare și de progres: aceasta trebuie să se scie foarte bine onor. majoritate, care votează tot-d'a-una budgetele d'a călare, dör să nu stea pe loc moara guvernamentală.

Judecând însă departamentele publice, în mod cu totul general și după importanța ce prezintă, relativ cu timpul în care trăim, — atunci contestabil că ministerul de resbel se cuvine totă precădere bugetară, de oare ce epoca noastră e pretutindeni situația cu stampila maestrului Krupp.

Dacă recunoaștem că guvernul ne-cesită de-a sacrificia zeul Marte partea cea mai grăsă a venitului public, — suntem datorii să-l întrebăm în același timp cum dispune de suma ce țara îl acordă, ca să nu ne lăsăm și să amăgiți numai de aparență bugetară, credând că avem o armată de luptă și de nădejde, fiind că guvernul a prezentat Parlamentului o cifră umflată pentru ministerul de răboiu.

Cestiunea cea mare nu este dar cifra, care ar putea fi oră-cât de greoaie, ci modul cum se intrebuintează acea cifră de către cel ce dispune de alcătuirea și de condițiile armatei române.

Aceeași sumă poate să producă două rezultate cu totul opuse: poate să rein-toarcă terii un equivalent considerabil de forță militară, și sacrificiile terii să nu fie zadarnice, dacă organizarea armatii e înțeleptește calculată, — și poate iară să nu însemneze nimic practic, sub raportul apărării naționale, dacă intocmirea aparatului belic va fi usoară și iluzorie, ca multe din combinațiile fantastice noștri „patriotii.”

Poate d. Brățianu să facă o jucarie din orice instituție publică, dacă aşa este porțiașul d-sale; cu armata insă, imprejurul cărăi gravitează interesele cele mai însemnante ale statului, nu ne putem juca.

Dovadă că organizarea noastră militară e încă departe de-a fi înghețată — e necesitatea ce-a simțit până și ministrul de răboiu, de-a numi o comisiune care să elaboreze un proiect de lege pentru comandanțele militare.

Pe că stim, această comisiune și-a terminat lucrarea și a prezentat-o deja de mult autoritățile militare.

Legea comandanțelor este, am putea zice, axul oricărui organizație, căci ea determină unitățile strategice și tactice ale unei oști, ea hotărăște adică cadrele cele mari ale armatii și face posibilă mobilisarea rapidă și regulată a trupelor unei terii.

Așa fiind, prin numirea acelei comisiuni ați recunoscut că linile cele mai însemnante ale organizației noastre militare lipsesc, că, sub raportul paracicic al operațiunilor, era încă totul de făcut.

De ce proiectul comisiunii, care a costat ne pare vre-o 12 mii lei, cheltuili de studiu, stă acum și să prăfuesc în cartoanele ministerului de resbel? N'ar fi trebuit oare ca, indată după terminarea lui, să fi fost prezentat Corpurilor legiuitoră, spre a'l investi cu autoritatea lor legală și spre a'l pune apoi în aplicație, ca să avem, în fine, o armată pe a cărui organizare, practică și înțeleaptă, țara să se poată bizui?..

Ni se va respunde poate, că completarea cadrelor ar urca cheltuile ministerului de resbel!

Dar de ce se mai cheltuiesc atunci și cele 26 milioane pe an, dacă nu avem siguranța utilității practice a ostierei noastre? În instituții ca armata, sub nici un cuvânt, nu merge cu jumătate de măsură, după cum machinele nu pot funcționa numai cu jumătate din mecanismul lor.

Să avem, sau să nu avem ostire de luptă: iată cestiunea de principiu pe care trebuie să o deslegăți mai întâi.

Dacă soluția problemei este afirmativă, după cum zice și țara; dacă e să avem o armată de apărare națională, — atunci s'ă avem cu toate ale ei, în stare de-a putea și pusă ca un singur om în misiune, la cel dintâi sămăn al firului electric.

Astfel e organizată armata Prusiei, că până și ordinele de mobilisare sunt autografiate gata, și astfel am voi, în marginile puterilor noastre, să vedem lucrurile combine și în zăpătitul nostru departament.

Ori-ce economie său ori-ce socoteală de băcan e, în cazul acesta, un calcul nenorocit.

Acesta e inconvenientul tutorilor armatelor: a le sustine în timp de două-zeci de ani, cu tot ce le trebuie, ca să le aibă gata într-o zi, când națiunea are nevoie de justiție și ajutorul armei.

Armatele nu se mai pot improviza. Ele au devenit instrumente de preci-

siune, de sciință, de calcul, de artă și de prevedere.

Dacă altfel se judecă prin sferele inalte ale patrioților, apoi patrioții fac și în armată, ceea ce fac în toate, adică nimic solid.

Dacă d. Brățianu s'ă fi culcănd pe urechia, că tot dd. Cernăț și Caradale așă să conducă operațiunile noastre militare, și în contra unor comandanți cari n'ar fi de pildă gaziul Osman, apoi halal de armată și de isprăvile ei.

Determinarea comandanțelor ar aduce neapărat calcularea exactă și amănuntită și a cadrelor mici, și ar căuta astfel să se completeze reciproc.

Am avea atunci tot aparatul de impulsuri și de conducere a maselor de cără dispunute.

A zice insă, după cum zicem azi, că armata e organizată gata, fiind că avem un buget de resbel, fiind că avem praf de pușcă, tunuri, pușci și soldați, fără să avem forță și inteligență și motore al acestui material inert, — este o teorie nenorocită, al cărui pericol n'am vrea să l'apreciem tocmai în ziua nevoii.

Să presupunem că am fi în stare să cotăm la luptă 150 mii oameni la caz de trebuință, fără a mai socoti și corporile de rezerviști pe care le-am mai putea aduce sub steag.

Nu scim dacă d. Angelescu, a căruia competență nu-i-o contestăm, s'a intrebat cum se mobilizează și cum operează această putere, dacă organizarea cadrelor doarme până aici în carteaile ministrerie !

D-sa, ca militar și ca om de caracter, nu poate avea o scuză în contrariarea ce ar intempsina, după cum se sună, din partea consiliului marelui partid și din partea d-lui Brățianu anume.

Aceasta ar putea să fie o scusă numai pentru cei ce ar voi să stea în minister, numai ca să umple un scaun, și să se bucură de vanitatea unei măririi ce nu însemnează nimic.

Datoria unui militar cu fiori, cum credem a fi d-sa, e de-a zice marelui vizir: „sau imi acordă ceea-ce este dispensabil armatei și imi dai cartă albă în departamentul meu, sau de nu, rămă sănătos!“ Si remăie atunci d. Brățianu cu maresalii săi de luptă, cu de-alde dd. Cernat și Cernada, ca d-lor să orgaizeze și

personale, toți sunt rugați a primi acest anunț ca o invitație.

Comitetul partidului Conservator.

Am spus ieri că Mercuri, 7 Aprilie, la orele 1^{1/2}, după amiază, M. S. Regele a trecut în revistă, pe platoul de la Cotroceni, trupele care au avut a execuții un exercițiu manevră.

Eată acum amânunte oficială:

Trupele adăstașă desfășurate pe două linii: cea dântăi compusă de 1-iul și al 4-lea bataillon de vînători, de un bataillon din al 2-lea de linie, de regimenter al 4-lea de linie și de al 6-lea și al 21-lea de dorobanți, precum și de un bataillon de geniu. A doua linie cuprinde două baterii din regimenterul 1 artillerie, trei baterii din al 2-lea artillerie, o baterie din divizionul de pompieri, regimenterul 2 roșiori, doă escadroane din al treilea călărași, precum și ambulanța divizionară.

La sosire, M. S. Regele a fost întâmpinat de d. general G. Angelescu, ministru de resbel, de d. general Cernat, comandantul diviziei, care a prezentat M. Sale raportul de trupele aflate în front, și de d-nii generali George Manu, G. Slănicianu și d. inspector general al serviciului sanitari, insotiti de statele lor majoare.

După ce mal dântăi M. S. Regele a trecut pe dinaintea frontului celor două linii, aclamat de strigări entuziaste, a dat ordin să se înceapă exercițiu-manevră. Atunci trupele s-au format în trei unități tactice: avant-gardă, corpul principal și ariergardă, executând toate cele prezise de scoala de batalion și de gardă.

Diferitele mișcări au fost efectuate cu precisiune, și exercițiu-manevră s-a terminat prin un atac general al infanteriei susținut de focul artileriei și prin o năvălire a sase escadroane de cavalerie.

După aceasta Majestatea Sa a adunat pe d-nii sefii de corpuri spre a face observații asupra difertelor mișcări și le-a exprimat Inalta Sa mulțumire. Revista s-a terminat prin defilarea trupelor. Apoi M. S. Regele, inconjurat de toți d-nii ofițerii generali și de un numeros stat-major, S'a intors călare la Palatul Său din București, la orele 5^{1/2}.

Serbătorile au moleștit grozav pe reprezentanții națiunii.

Senatul, nici ieri n'a ținut sedință; Camera nu s'a putut completa.

Ieri, aniversarea nașterii și a suriilor pe Tron a M. S. Regelui, s'a oficiat la Mitropolie un serviciu divin, la care au asistat înalte demnitări ai Statului.

In toată țara s'a oficiat servicii divine.

Nouile costume ale agenților poliției au dispărut.

Se zice că apar numai serbătoare.

Consiliul ministrilor, facând ieri vizită Regelui și oferit Reginii marele cordon al Coroanii României, în brillante.

Se zice că ieri ar fi scăpat din penitenciarul Rimnicului-Vâlcii trei condamnați.

Pe când eșiau, sentinela ar fi impuscat pe unul din ei.

Ieri după amiază, MM. LL. Regele și Regina au facut o plimbare în trăsură, prin oraș.

Trăsura era fără escortă.

Pentru cheltuelile de întreținere a arestaților din penitenciarele centrale, până la 1 Aprilie 1882, s'a deschis ministerului de interne un credit de 40,000 lei.

D. Constantin Bălăceanu s'a numit șef al cabinetului ministerului de interne.

Locul era vacant.

S'a acordat dreptul de a purta medalia Virtutea militară de argint fostului sub-șef de mu-

sică în regimentul 3 linie, Dimitrie Vasile Dulgheru, care, ca soldat în regimentul 2 de linie, a luat parte în lupta cu Turci din Délul-Spiri, de la 18 Septembrie, 1848.

In Iași a inceput să apară „Tribuna Liberă.” Precum vedem din cuprinsul primului număr, ziarul și-a propus să lupte pentru interesele întregului popor român, fără considerație de parția și provincial. — I multumim și-i poftim isbândă.

PENTRU EMIGRANTI BANATENI.

Lista „Români Libere” Nr. 72, încredințată d-lui Ioan Weiss, tipograf.

Ioan Weiss
Suma precedentă „ 5155 80
(Va urma) Total, lei 5160 80

DIN AFARA

Delegația austriacă nu mai are loc în Pesta.

Austro-Ungaria are — cum se stie — în compliția ei organizație politică, două delegații la Camerelor. Una este a Austriei, alta a Ungariei. Ele se intrunesc în fiecare toamnă, spre a discuta și hotărî asupra cestuiilor cari privesc deopotrivă amândouă părțile imperiului. Regula e, ca într-un an să se intrunască în Viena și în altul în Pesta. — În toamna ce vine ar fi să se adune în capitala Ungariei.

Cabinetul vienez a fost inițiat însă pe neașteptate, că în Pesta nu se mai găsesc nici un local în care să se arunce întruni delegațile. — Academia ungurească, care eșă dădea până acum salaonele spre acest scop, spune că are atâtă de lucru, în cît nu se poate lipsi de ele! (In realitate, această academie n'are nimic de lucru. Când discută, discută plătitudini... naționale, în colo activitatea ei e zero.) — De asemenea eșă refusă salaonele sale și primăria. Si ea ar avea nespus de lucru...! Într'un otel însă, venerabil, lele delegații nu și pot ține sedințele. — Incurăța ce rezultă este nespus de mare; și acesa numai pentru motivul, că Ungurii vrind să și dea un aer de independentă nu mai vor să vadă intrunindu-se în capitala lor o instituție politică, compusă și din... nemaghiari.

Nouă ne pare bine și de acest fenomen, care a pricinuit multă supărare în sferele vieneze. — Austria vede astăzi, unde așa duso transacțiile cu Ungurii: la punctul de a fi isognă cu deșăvârșire de pe teritoriile date în exploatarea lor.

Insurecția din Herțegovina.

Pentru ca publicul să și poată face o idee mai exactă despre cele petrecute în Dalmatia și Herțegovina, este bine să citișcă și un raport publicat din partea insurgenților, despre perdele de o parte și de alta până la 14 Martie. Acest raport, în datele lui, este bine înțeles, că diferă cu total de rapoartele publicate din tabăra austriacă. Ziarele austro-ungurești, nu îi vorbă, ieau în bătaie de joc acest buletin, ca și când datele inspirate din partea comandei insurgenților ar fi numai niște născociri lipsite de orice basă reală. Nouă însă ne pare că cele spuse nu vor fi departe de adever.

Acest raport, după ce inspiră toate pierderile Austriecilor în diverse lupte până la 14 Martie, ajunge la suma totală de 972 soldați morți, 448 de pușci și 110 lași cu munitione luate.

Din partea insurgenților așa cădut prinși pe mâinile Austriecilor 56 de luptători. Morți au avut 94, spunându-se numele fie căruia și locul unde și-a aflat moarte.

În fine raportul vine la partea cea mai sdorbitore pentru prestigiul umanitar al trupelor austriace — la atrocitățile comise și adeca soldații austrieci au prefăcut în cenușă: la Ulok 50 de case și o moșea, la Conjica 30, în Preraca 70, în Corito 170, în Vlava 3, în Crușita 80, în Brodsko-Polje lângă Focea 60, în Trnovica 60, la Olală

și atracția feminină nu vădă, nu este cu toate acestea indispensabilă, de oare ce simpatia se întâlnește adesea între persoane de același sex și ea nu se însărcină de perii cei albi. Această înțelegere subită, care se stabilește între două femei aproape necunoscute una altie, această vivacitate de impresioni schimbate între densi, această bună înțelegere naturală a prietenilor, această facilitate de expresiuni și această trebuință de raporturi secrete de idei, de gusturi de calități sau defecte, trebuie să se caute cineva cauza? O ignorăm; dar ori-cine a înțeles, că acest sentiment nedefinit, Jacques de Lerne el simțea pentru Jeanna de Maurescamp, și că Jeanna după întrevorbirea lor confidențială, nu era departe de a împărtăși. Deși despărții în aparență prin abisuri, acest desfrânat blasat și această ténéră femeie fără pată se înțelegeau deja prin cuvinte pe jumetate. Cu toată diferența ce există între densi, el simțea că avea un fond comun care îl pleca la aceeași impresiuni, la același mod de vedere, la aceeași incercare ale vieții, la aceeași bucurii și aceeași dureri.

Aceste întâlniri simpatice cuprind fericirile vieții lumegi. În mobilitatea și în intidera relațiilor parisiene, ele nu durează adesea de cît în timpul unui prinț sau al unei serate. Se

in 7 sate 528 de case. N'a fost de ajuns însă numai nu atâtă. Soldații austriaci au mai omorât femei, copii și bătrâni și anume în Corito 2 femei, în Crușita 6 femei și 6 copii, ba în Brodsko-Polje se zice că ar fi omorât 250 de copii. Cu totul se zice că au fost trimise pe lume 308 persoane nevinovate.

Cifrele expuse, chiar dacă nu sunt exacte, dacă ar fi numai un reflex palid al celor petrecute în Herțegovina și Dalmatia, totuși aruncă o pată asupra Austro-Ungariei, de care nu o va spăla toată cerneala, care se varsă pe coloanele ziaristicel austro-unguresc.

RUSIA ȘI BASARABIA

Sub titlul „Vocea unui vechi Basarabean”, „Posta,” după ce spune, că a stăruit până acum în zadar în guvernul nostru, spre a crea în nenorocita Basarabie școale și biserică românești, publică un remarcabil articol, din care estragem următoarele:

„Jurnalul acreditat rusesc „Golos” Nr. 70 de la 16 Martie a. c. cuprinde un important articul de fond, în termeni foarte măgulitori și curteni la adresa României, a poporului român și a M. S. Regelui și Reginel, precum și darea de seamă despre însemnata serbătoare de 14 Martie ce a fost în Petersburg, pentru înlinirea primului an al Regatului Român, care serbătoare s'a inceput cu un te de oficiat în catedrala Issaievskoe de către prea sfântul Ghermogen și înaintul cler în prezența d-lui Giers ministrul afacerilor straine, a membrilor corpului diplomatic și a multor persoane din înaltă societate a Petersburgului, cum și a unui nepomenit de mult public. După te de, prea sfântul Ghermogen, d. Crețulescu ministrul al României la Petersburg, familia sa, d. Giers, d. Stuart, fost ministrul al Rusiei la București, d. Melnicov, director departamentalul Asiatic, și alte personaje, au descins la cuartierul starostelui, așa luat de junul foarte vesel și cu caracter cu totul familiar. Primul toast a fost purtat în sănătatea Regelui și reginei și pentru viitorul poporului român; că în fine prea sfântul Ghermogen a rostit o simțitoare cuvântare despre bunele legături dintre Rusia cu România, ce au aceeași religiune....

„Din toate aceste rezultă evident că România și poporul său nu numai au impuls stima și admirăție vecinilor săi în ultimele evenimente dar deja este temeinic simțit, că poporul român este valoros, că el merită și respectat și iubit, de acea puternică și bogată vecină Rusia profită de ocazie să face distinție onoruri la adresa Regelui și poporului român.

„In aceste imprejurări, de ce nu s'ar profita ca, poporul român mult numeros din Basarabia, să se ceară biserică și școala românească? Căci timpul tocmai pare oportun și căle nespinăoase spre ajungere la o dorință legitimă, pe care credem că Rusia nu o va refuza, precum nu refuza și tolera celor-lalte naționalități ce sunt în Basarabia să aibă scoli și biserici în limba lor națională.

Se va obiecta că bugetul este fixat, că mijloace lipsesc.

Precum s'a găsit mijloace a se înființa scoli în Macedonia și Bulgaria, tot asemenea că să se găsească și Basarabiei a cărei Români, dacă nu sunt mai români de cât cel din Macedonia și Bulgaria, cel puțin avem obligația naturală, obligația impusă de sfânta lege a Domnului nostru Iisus Hristos, să tăiem din turma noastră măcar vițelul cel slab pentru poporul român basarabian, acest fiu de multe ori rătăcit.

„Bate și se va deschide,” de mult batem la ușa Cultelor, dar e prea greu a descepta păzitorul, din reverie sale, perdute în Sierra Nevada.”

Chestiunea celor zece milioane ale orașului Iași.

Această cestiu, care a pricinuit atâtea frământări, pare a fi ajuns la o soluție definitivă. Iată ce cestiu în „Liberalul” din Iași:

plac, se esaltează impreună, eșă dăstăinuesc secretele, se iubesc chiar, și nu se mai revăd de cît la anul. Totul trebuie să se reincep. — Dar, între doamna pe Maurescamp și Jacques de Lerne, nu putea fi tot astfel; erau din aceeași lume și din aceeași intimitate și erau necesar destinații a relua în cel mai scurt interval, urmarea conversației lor suspendate.

Apoi d. de Lerne, după ce se găndește două trei zile, eșă zise în sine, că datoră o vizită nelăuată de Maurescamp.

Pentru ce voia oare dănsa să lăsoare? Care era acest mister? — In tot casul era o probă de interes personal care merita o poliție și o mulțumire. Se duse dar la dănsă, ca din întâmplare, pe la orele cinci. El găsi acolo pe d. Monthelin, așezat lângă foc. D. de Monthelin pe care el supăra de la prezența lui Toby, fu atât de desesperat de aceea a domnului de Lerne, în cît perdu buna cuvintă, obignuită; el persistă, în contra ori-cărui conveniente, a prelungi într'un mod nedefinit vizita sa, în cît Jacques de Lerne nu nevoia să se retrage cel d'antău, de cî era cel din urmă venit. D. de Monthelin nu câștiga mare lucru din aceasta, și eseciva răceala cei arăta Jeanne după plecarea lui Jacques el convinge că comisese o nedăbacie.

Aproape destul de bine cum se naște amorul. Nu se stie însă de loc cum se naște simpatia. Este aproape imposibil a apuca firele desigură și compuse, care aproape de odată două inimi și două spirite de acest straniu sentiment. De

In ședința sa de ieri lună 5 Aprilie, consiliul comună a luat următoarele dispoziții în chestia celor zece milioane.

S'a regulat că administrația comună să facă din partea consiliului un act de mulțumire către guvern și către corporile legiuioare, pentru grăba ce a pus în rezolvarea unei chestiuni atât de importante pentru Iași.

S'a însărcinat din partea consiliului: D. ajutor I. Orăscu, spre a merge la București să primească titlurile și toate actele relative la imobilele cedate, stăruin tot odată pe lângă guvern spre a obține în original și complete toate actele;

D. consilier N. Papadopol ca să primească pe seamă imobilele rurale.

D. consilier A. Vasiliu ca să primească imobilele cedate cedate și.

Administrația comună este autorizată de asemenea, a primi căștiile și chirile imobilelor cedate după contractele existente.

REGULAREA PROPRIETĂȚII IMOBILIARE IN DOBROGEA (LEGE)

SECTIONEA I

Dispoziții generale

Art. 1. De la promulgarea legei de față, proprietatea din Dobrogea, de veri-ce natură, se dobândesc, se conservă, se transmite și se perde conform legilor în vigoare în România de dincolo de Dunăre și a dispozițiilor speciale prevăzute în legea de față.

Art. 2. Numai Români pot dobândi proprietatea imobiliară rurală. Români de origină cari, conform art. 9 din Constituție, pot dobândi recunoaștere fără stagi și prin simplu vot al Adunărilor, așa cum este.

Cultivatorii stabili în Dobrogea la promulgarea legei de față, sunt considerați ca Români și se bucură de același drept.

Art. 3. Drepturile de proprietate absolută (mulk) și cele de posesiune imobiliară rurală (mirie), dobândite conform legilor existente în Dobrogea, până la promulgarea legei de față, sunt și rămăurate.

Art. 4. Toate titlurile, fie constituite prin acte emanate de la autoritățile otomane înainte de 11 Aprilie 1877, fie prin acte de posesiune căl se vor găsi, până la promulgarea acestei legi, verificate

Incheierea comisiunelui, luată cu majoritate de voturi, va fi supusă apelului tribunalului de apel în termen de o lună de la pronunciare.

Procedura va fi cu totul gratuită și dispensată de orice taxă de timbru sau altă.

Art. 8. Sunt nule de drept și fără valoare toate instrâinările de pământuri rurale facute de la 11 Aprilie 1877 până la promulgarea legii de față; ori ce vândere anterioară trebuie să fie constatătă prin acte în regulă cu date certă. Cumpărătorii sunt în drept să ceară de la vânzători numai restituirea prețului numărăt, fără a putea reclama în justiție vreun drept asupra pământului.

Art. 9. Emigranții care au părăsit locurile lor pot reclama pământul lor și drepturile lor, fiind verificate și admise, administrația domeniilor îi va pune în posesiune pe calea administrativă, intru cătă el a reclamat și s'a restabilit cu familiile la căminele lor, în termen de un an de la promulgarea acestei legi.

Nu așteptării nu pot vinde pământurile recuperăte de cat în limitele art. 30 al legii de față.

Emigranții reintorsăi nu pot vinde pământurile recuperăte de cat în limitele art. 30 al legii de față.

Art. 10. Pământurile rurale ale emigranților care nu s'a restabilit și nu a reclamat în termen prevăzut de art. precedent, aceleia ale căror titluri s'a respins, precum și ale acelora care nu a reclamat în termenul prevăzut la art. 7 sunt și rămân ale Statului.

Administrația domeniilor va lua aceste pământuri în posesiune pe calea administrativă și le va administra conform legii domeniilor.

SECȚIUNEA II.

Despre recumpărarea dijmei și despre modul de-a deveni proprietar absolut.

Art. 11. Dijma pământului se desființează prin recumpărare, și cu modul acesta posesorii căpătă deplina proprietate pe pământurile posedate.

Art. 12. Prețul recumpărării se fixează la trei lei hectarul pe an pentru cei d'antăi 5 ani; iar la 4 lei pe an hectarul pentru cei l'alți 10 ani.

Plăti anticipate se primesc fără nici o scădere de dobânzi.

Art. 13. Plata va începe din anul promulgării legii de față și se va face în un singur termen, la 1 Octombrie. Împlinirea ei se va face conform legii de urmărire.

Art. 14. Acei care nu vor plăti dreptul de recumpărare în timp de trei ani, perd în folosul Statului dreptul la pământ, fără a putea reclama întocmirea plăților anterioare.

Art. 15. Taxa asupra vîtelor pe pământurile a căror dijmă se recumpără este desființată.

Pământurile supuse recumpărării nu vor fi atinse de imobilul funciar în timp de 5 ani.

Cu toate acestea județul și comuna pot impune zecimi asupra sumelor ce s'ar cuveni Statului pe fiecare an pe pământurile recumpărate în marginile legilor în vigoare.

SECȚIUNEA III.

Despre proprietatea Statului și vânderea ei.

Art. 16. Sunt și rămân proprietate absolută a Statului:

a) Toate locurile și clădirile care au aparținut guvernului Otoman înainte de 11 Aprilie 1877;

b) Toate pădurile, afara de portiunile determinate a se da comunelor conform legii de față și aceleia posedate de particulari cu titlul de proprietari verificat și admis conform legii de față;

c) Toate minele;

d) Toate lacurile, băile, canalurile și pescările de orice natură.

e) Toate pământurile prevăzute la art. 10.

Art. 17. Administrația domeniilor, prin ingineri anume însărcinăți, va măsura și delimita prin semne hotarice pământurile cuvenite locuitorilor de aceleia ale Statului.

Câte o copie după planurile ridicate se va lăsa la comună și prefectura respectivă; originala se vor conserva la administrația domeniilor.

Art. 18. Locurile risipite în mai multe părți

să vor intruni, pe cătă va fi cu putință, înendu-se compt de diferite categorii de pământuri.

In schimbul tarialelor isolate aflate în păduri, se vor da alte pământuri afară din masivul pădurei.

Art. 19. Locuitorii așteaptă adăuga viete în toate apele. Nici o pedică nu se poate pune prin delimitare la acest drept.

Art. 20. În comunele rurale și cătunele existente precum și în satele ce se vor înființa de către Stat pe pământul său, se va lăsa o portiune suficientă de teren pentru vatra satului și pentru cimitir.

Fiecare cătun sau sat se va ceda gratuit pentru scoala publică până la 10 hectare de pământ.

Fiecare cătun sau sat se va ceda gratuit pentru scoala publică până la 10 hectare de pământ.

Art. 21. Raza comunelor urbane se va însemna prin punere de pietre și tragere de sănături, în limitele posesiunelui actuale.

Cu toate acestea, pentru orașele unde s'ar simți nevoie de o întindere mai mare, guvernul va putea conceda din pământul statului portiunea strict necesară în mod gratuit sau cu plată, după aprecierea sa.

Art. 22. Pe lângă vatra satelor în flință sau a celor care se vor crea din nou, se va determina și ceda gratuit lângă sat, acolo unde va fi pământ disponibil, o întindere de izaz potrivit cu numărul locuitorilor și luându-se de basă un hectar maxim de fiecare locuitor.

Art. 23. În localitățile unde se află păduri, se va determina și ceda asemenea o portiune pe seama comunelor rurale, luându-se de basă un hectar maximum de fiecare locuință.

Acolo unde se află pădure, se va alege și ceda gratuit o întindere de pământ echivalentă, pe care locuitorii comunelor vor fi obligați prin administrația locală să o pianteze sub direcția agentilor silvici ai Stetului, care le va pune la dispoziție și sămânță necesară.

Art. 24. Izazul, pădurea sau portiunea de pământ destinată a deveni pădure, sunt și rămân proprietatea obștei locuitorilor și nu se poate schimba destinație, în nici un cas și sub nici un motiv.

Art. 25. Pământurile cuvenite Statului se pot vinde.

Art. 26. Administrația domeniilor va rezerva în jurul pământurilor prevăzute la art. 22 și 23, loturi de la 3 până la 10 hectare spre a se vinde cu preferință cultivatorilor care vor voi să se aseze pînă sate sau cătune noi, cu autorizația guvernului.

Art. 27. Cele-lalte pământuri se vor putea vinde în loturi de la 10 pînă la 1,000 hectare.

Art. 28. Prețul vînzării va fi de 90 lei hectarul, care se va plăti în 15 ani căte 6 lei pe an, iar plătinindu-se integral înainte, prețul va fi de 80 lei. Pentru loturile mai mari de 100 hectare se vor tine licitații care să înceapă de la 80 lei hectarul.

Art. 29. Familialele agricole care se vor stabili în Dobrogea sunt scutite de orice dare în timp de trei ani. Plata prețului prevăzut la art. 28 va începe după spirarea termenului acestor trei ani.

Administrația domeniilor le va libera gratuit materialul necesar pentru construcție.

Art. 30. În timp de 15 ani, proprietatea imobiliară rurală nu poate fi înstrâinată de către Stat, comună sau un alt locuitor din comună fără pământ.

Acei care posedă o întindere de pământ mai mare de 25 hectare pot înstrăină în total sau în parte din prisosul ce a orice persoane care îndeplinește condițiile art. II din această legei.

Până la complecta achitare a recumpărării, prevăzută la art. 12, înstrăinarea pământurilor este în atât de valabilă fără autorizarea guvernului.

Art. 31. Nimeni nu are dreptul să aducă și să stabilască familiile agricole pe pământurile sale fără invocarea consiliului de ministri, care singur este în drept să determine în limitele Constituției, condițiile în care se poate permite stabilirea unor asemenea familii.

— Dar... nu tocmai!

— Sper că în orice caz, nu el și-a spus c?

— E prea onorabil pentru asta responde Jeanna. D. de Monthelin, vîndând că orice ar face, partida aceasta de scrișă nu era în avantajul său, făcând căteva scuze și plecă.

In virtutea proverbului persan: Fă-te rar și vei fi iubit, — vizitele contelui de Lerne erau considerate de dame ca niște mici sărbări foarte magnifice, pentru aceleia care erau favorisate de ele. Grăția lui personală, inteligența, talentele și chiar nuantă putină vie a moravurilor lui, făceau dintr-o un personaj cu se poate ura interesant. Pentru doamna de Maurescamp fu o adeverătă supărare de a să găndă că la prima vizită el găsise la dănsă atât de puțină placere și mai cu seamă că găsise pe d. de Monthelin instalat într-o intimitate aproape compromisă.

Fără a prevedea cum putea să se esplice cu d. de Lerne asupra unui subiect atât de delicat, ea adăsta cu nerăbdare mercurea viitoare, unde credea să intilnească la receptiunea mamei lui. Dar, ajungând la contesa, ea avu necazul de a așa că Jacques avea o mare migrenă și că se culcase. Cu drept său nu, ea vînd în această circumstanță o probă de dispreț sau cel puțin de supărare la adresa sa. Stima acestui judecă-

— Nicică mai probabil, scumpa mea copilă; dar multumesc lui Dumnezeu! aceasta se poate repara, dacă o voiesc... Când ar putea să aibă plăcerea de a te găsi, dacă va avea această dorință?

— Dacă are această dorință... reluată doamna de Maurescamp, încreșind fruntea cu un aer de reflexiune... El bine! să vedem... măine seară... după masă... Tocmai mă odihnesc măine seară.

O să informez despre aceasta, frumoasa mea, și îl săgur că te ador!

Doamna de Maurescamp și petrecu timpul a

AREA ZIARELOR

Nu contra noastră se ridică partida conservatoare, zice „Românul,” ci contra drepturilor poporului, când susține prin organul său că intocmitu-se legi bine-facătoare și conforme cu principiile inscrise în constituție, „se pune în pericol existența Statului.”

Dar ce este statul dacă nu națiunea?

Prin ce există el dacă nu prin națiune?

Nu mai cei care nu cred în națiune, vîd în recunoașterea și exercitarea drepturilor ei un pericol pentru existența Statului; nu mai ei pot să intreprindă o luptă atât de inversată, în cat să uite, pe lângă interesele de patidă, interesele generale.

După acest esordiu „Românul” arată două lucruri: întărită că prin modul în care guvernul caută azi să modifice legea Consiliilor județiene nu se jîncexe intru nimic constituție; și a doua că tocmai conservatorii sunt care au modificat la 1872 legea Consiliilor județene de la 1864, și au modificat-o în sens reactionar, nimicind alegerile după cens și înființând colegiile electorale. — Conservatorii au călcăt atunci întrădevăr constituție. — Încheiand, „Românul” se crede în drept dar a le zice:

Cuvintele voastre se desmint prin însăși purtarea și faptele voastre.

* * * Discutând proiectul de lege pentru electivitatea magistraturăi, o reformă pe cătă de inconstituțională pe atât de periculoasă și inopportună, „Binele Public” sporează a caracteriza graba nechisuită cu care se fac la noi legile și se desfac, pune pe un Englez să intrebe pe un Român de pe malul Dunării: cum se prepară la noi legile.

— La noi, dragă domnule, ar zice Românașul surprins, legile se succed cam ca roadele pământului des—des, și mai fie-care an și are recolta sa. Năpucă bine o lege să fie bine înțeleasă și aplicată în toată întregimea ei și legiuitorul, bărbat isteț, îgăsesc lesne cursuri spre a lăpușni în loc o alta, adesea mai rea de căt cea d'antăi; și aceasta o face fără nici un scrupul pentru interesele angajate sau pentru drepturile castigăte.

— Să cu un asemenea sistem merge oare societatea doastră? întrebă din nou Streinul.

— Da, merge, continuă bucureșteanul nostru dară ca val de ea, și pe zi ce merge se topesc dă în picioarele. Să judeci singur.

NOTITE LITERARE

Ostașul, (ziar militar redactat de S. P. Scheletti 1. colonel de infanterie) Anul III. Nr. VII cuprinde sumarul:

Armata noastră: Scrisoarea M. S. Reginel, către președintele comitetului general al presei. — Comitetul general al presei sub patronajul M. S. Reginel. — Conferință înținută în 10 Martie la clubul militar de colonelul Sergiu Voinescu. — O scurta expunere, de căpitan V. Ianache. — O asociație militară de tragere la semnătura cu pistolul, exercitiul de duel cu sabia și floreta, de sublocotenent C. I. Creangă. — Stiri militare: din tără și străinătate.

Convorbirile Literare, anul al XVI Nr. 1 are acest sumar:

Datinile poporului român la inimormântările, studiul d. Teodor T. Burada. — Don Carlos, tragedie de Schiller trad. metrică de Iacob Negruzzi. — Economia națională, reflectă critice de P. Th. Misir. — Far-Niente, poesie de N. Volenti. — Sfîrșitul gîngas...; Nu mă iubest...; Multe stăle...; poesii, trad. din Heine, de T. V. Stefanelli. — Din amor; trad. de V. Pogor. — Academie

doză în a se căi amarne în susținutul său, delicate și singuratic, că umbra densă după d. de Lerne. — Dacă n'ar veni, ce afront! — și, dacă ar veni, n'ar crede el oare că vine la o întâlnire amoroasă? Nu și'ar închipui el poate că această cestină de căsătorie nu era de căt un pretește servind a acoperi un fel de provocare nerușinată?

Seară sosi; după masă, d. de Maurescamp, se juca puțin cu fiul său Robert în salonul femeii sale; apoi săduse după obiceiul său, să fumeze o țigare pe bulevard. Jeanna jucă într'un mon fel pe piano o serie de valsuri și de masură, pe când fiul ei, în rochi albă și centură albă, dansa cu bona sa engleză și cu Toby. Ea se interrupse bruse vîndând usa deschisă de către un servitor.

— Doamna contesa primește?

— Da... Cine a venit?

— D. conte de Lerne, doamna.

— Primește!

Ea săduse în brațe fiului său imbrățișă apoi să aseză cu gravitate într'un fotoliu, tîndîndu-l în brațe precum madoanele tîn copilașilor de tîță.

(Va urma).

mia Română. (Sesiunea ordinată din Februarie și Marte 1882). — Bibliografie.

Școala Română, organ al societății corpului didactic din Prahova) Anul I, Nr. 5 are acest sumar:

Inscrițare. — Cronică. — Grădina de copii (urmăre). — Mormântul sorei mele (poesie). — Muzeul școalor primare. — Sociabilitatea omului. — Adeverul și minoiana (poesie). — Despre libertatea umană (urmăre). — De la societatea corpului didactic din Prahova. — Economia domestică: Pimnița. — Necrolog: Constantin Besianu. — Spre știință. — Postă ziarului.

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere.”

